

Cultural, Delegació Territorial de Sabadell, intentava aportar el seu granet de sorra en el món de la Cultura Catalana a diferents nivells i en el camp de les diferents disciplines, cosa aquesta darrera no habitual fins aquell moment.

Una tasca important que es féu per a Sabadell fou l'endegada per la Coordinadora d'Entitats i que aplegava l'Acadèmia de Belles Arts, Departament de Cultura de la Cooperativa "La Sabadellenca", Joventuts Musicals i la Delegació d'Òmnium Cultural; des del recital de l'Ovidi Montllor, "Coral romput de Vicent Andrés i Estellés", "M-7 Catalunya" dels Joglars, passant per un concert a càrrec dels solistes de Catalunya fins a un recital de Folk Country... D'actes organitzats a càrrec d'O.C. cal esmentar: el cicle "Sabadell: Balanç i Perspectives"; "50 Anys de Premsa Sabadellenca (1929-1979)" amb l'edició d'un catàleg bibliogràfic commemoratiu; "Premsa Catalana actual", "Darreres Manifestacions Culturals i Literàries als Països Catalans" amb l'edició conjunta amb la revista "Èczema" de les ponències"; "El Fet Nacional als Països Catalans"... Tot i la feina feta, ens va quedar una promesa per complir i de la qual sempre s'havia parlat: era l'homenatge al nostre gran Joan Oliver anys més tard el duria a terme la Corporació Local.

La situació econòmica de la Delegació era deficitària; ho havia estat, ho fou i ho seria. La nova Junta ja se'n féu ressò en el Butlletí d'Informació n.º 1. Es féu una campanya de captació de nous socis amb l'eslogan força atrevit: "Òmnium Cultural. Ja en sou soci? Ja ajudeu la Cultura Catalana?". Feu forat, aconseguint-se que a finals del '79 fossin gairebé dos-cents els nous socis captats. Si a aquesta xifra hi sumem la incorporació dels socis de la demarcació territorial de Sabadell, que es produí a mitjans d'any, s'arribaven al miler de socis.

Cal fer esment que la Comissió d'Obres Socials de la Caixa d'Estalvis de Sabadell, a través del Concurs per a la realització de programes d'actuació socio-cultural, ens adjudicà un premi de cent mil pessetes per tal de completar la secció de Filologia Catalana de la nostra, aleshores, migrada biblioteca.

Tot i aquests esforços, no s'aconsegüí capgirar la situació econòmica deficitària de la Delegació Territorial de Sabadell. Calgué i calia trobar-hi solucions.

La nova Junta encapçalada per l'Anna M. Aguiló treballaria de valent.

Fermí Pons i Pons

Anna M.^a Aguiló

Presidenta de la Delegació d'Òmnium Cultural de Sabadell

per Joan Cuscó

A la primavera del passat any, va néixer un nou llibre local, que duia per títol genèric i cabdalment identificador: GENT DE SABADELL (1). En les seves pàgines, s'hi aplegava una col·lecció de gent de casa nostra i en ella no hi podia pas mancar l'Anna Maria. A mi em va tocar de fer-li una breu biografia i crec adient transcriure-la en aquesta ocasió; si més no, serà una mena d'introducció a l'entrevista.

"Anna Maria Aguiló i Sabadell.

Sabadellenca des d'un diumenge de novembre de l'any 1944.

Fou alumna del Col·legi R.R. Sagrada Família i acabà el batxillerat en les mateixes religioses, però a Barcelona. Fa els estudis de preuniversitari i després ingressa a la Universitat de Barcelona, obtenint la llicenciatura en Filosofia i Lletres, secció de Filologia Clàssica (1968). Presenta una tesi dirigida pel Catedràtic de Llatí de la Universitat de Barcelona, el doctor Marià Bassols de Climent, i obté el doctorat.

Mai no ha deixat d'estudiar. Va fer els Cursos de Formació del Professorat; fa els Cursos Monogràfics del Doctorat a la mateixa Universitat amb les assignatures de Lexicografia i Semàntica Llatines, Sanscrit, Llengües Itàliques...

Estudia com alumne lliure al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona -piano- (1965-1971).

A més, es matricula a l'Escola d'Idiomes Moderns a la susdita Universitat (alemany, anglès, francès i català). És professora de Llengua Catalana i de Llatí.

Ha desenvolupat una activitat professional docent molt notable. Des del curs 1968-69 és professora de l'INEM "Egara", de Sabadell-Terrassa.

El 1972 forma part de la Comissió Gestora de la Delegació d'Òmnium Cultural a Sabadell, de la qual és elegida presidenta el 1981. És vice-secretària de la Junta Directiva d'Òmnium Cultural.

I per omplir (?) tot el temps que li podia quedar "lliure" no deixa de viatjar tot el que li és possible. Ha voltat per Espanya, França, Itàlia, Grècia, Suïssa, Polònia...

Procura participar en totes aquelles manifestacions culturals que creu que pot ser-hi útil...

Li agrada el cinema, el teatre, la lectura, la música (va a les temporades d'òpera i ballet del Liceu, i també a les



d'òpera de La Faràndula), al Palau de la Música, segueix les Corals...

Hom creu que deu dormir alguna estona... O no?

Que té una capacitat olímpica, això és inqüestionable.

I que també està agafada a les quatre barres, molt fortament".

Crec que amb aquestes línies precedents podem calibrar qui és i com és aquesta dona jove, afable i carismàtica... Fa anys que la conec i sempre l'he vista igual: és tan natural com la mateixa fruita de l'arbre... A part, és comunicativa de mena, de bona mena, ensem oberta a tot i a tothom. Conversar amb ella és el més fàcil del món. Li agrada expressar-se, comunicar-se, donar-se sense reserves.

Ella és, a més a més, una activista efectiva. Dedicava tota la seva vida a tot el que és catalanitat. I fer país. I pels seus mèrits està on està i sempre al davant, al lloc dels ardis i valents.

Des de l'any 1981, com s'ha dit abans, presideix l'Òmnium Cultural de Sabadell; delegació que compta amb mil socis. Durant aquests anys que regeix la presidència local haurà tingut entrebancs per una part i facilitats, per l'altra, possiblement, amb satisfaccions i desil·lusions.

-Com ho valores, Anna Maria? -li preguntem.

-Ho puc resumir així: Experiència en l'organització de les diferents activitats, coneixença de diverses persones i entitats, així com una bona amistat amb els membres de la junta, professors i d'al-



BONA NIT...
CATALUNYA!



SABADELL • TERRASSA • BARCELONA • TARRAGONA • HOSPITALET • MATARO

tres col.laboradors socis o no-socis.

-Penses presentar-te a la reelecció?

-És una qüestió que encara no he tingut temps de plantejar-me amb motiu dels preparatius de la Festa de Santa Llúcia.

-Us ha dut molta feina i compromís organitzar aquesta Nit de Santa Llúcia?

-Sí, molta. Ha estat un gran repte per a tots. Suposo que és com una culminació de tota una sèrie d'activitats programades per tota delegació. Tenim un local centric, adequat a les nostres necessitats, fem classes de català per a adults, organitzem diversos cursos de llengua i cultura catalanes. Hem organitzat molts actes, sols o en col.laboració d'entitats com conferències, exposicions, la Mostra d'Oficis Artesans, etc., i acollim els grups de Rialles de Sabadell i Cerdanyola.

-Han correspost les Institucions, Entitats i la gent en general?

-Sí, molt favorablement i amb molta il.lusió davant d'una festa d'aquestes característiques.

-Nerviosa davant d'aquest compromís?

-Una mica. Però estic segura que tot sortirà molt bé.

-Tu, que has viscut algunes Nits de Santa Llúcia, consideres que s'està potenciant la Festa pel fet d'ésser itinerant?

-Jo diria que sí, perquè encara que el nucli de la Festa sigui el mateix: lliurament d'uns premis amb els resultats de les votacions, assistència d'un públic determinat, etc., cada ciutat/Entitat organitzadora li dona el seu aire i suposa per a ells un desvetllament.

-Com contemples el panorama cultural català, des de la teva posició?

-Sembla que hi ha molt de moviment. Hi ha moltes entitats que promouen una diversitat d'actes. Al voltant d'aquestes entitats es mouen una quantitat important de persones. També hi ha una oferta cultural important per part de les institucions nacionals i locals i per entitats financeres. Es publiquen molts llibres en català; la TV-3 fa una tasca important de difusió cultural en molts àmbits i principalment de normalització lingüística, etc.. Per tant, hem d'aprofitar molt bé tot aquest ventall d'ofertes.

-Ets optimista, doncs?

-Sí, sóc optimista.

-Confies també en la predicció de Francesc Pujols, que arribarà el dia que pel fet d'ésser català, ho tindrem tot pagat?...

-Seria tan bonic!

-Com sigui que estem a les portes de

les festes nadalenques, què els demanaries als Reigs Màgics?...

-Que els catalans obtinguéssim el màxim que ens hem proposat d'aconseguir en tots els àmbits.

-Per acabar, Anna Maria: quina salutació de benvinguda adreces als concurrents a la Festa d'enguany?

-Benvinguts a la nostra ciutat, dins el marc característic d'aquest local, Can Borràs, i a la nostra Festa, emmarcada

enguany dins el 25è aniversari de l'Òmnium Cultural, Festa que ja és vostra, a partir d'aquests moments. Gaudiu-ne.

-Amb ple goig, verament...

(1) GENT DE SABADELL. De Jordi Roca i Tubau. Editat per AUSA (1985) Sabadell. Conté 115 retrats a l'oli realitzats per Jordi Roca. Cadascun va acompanyat d'un text, els autors del qual són: Joan Brunet, Joan Cuscó, Anna Fernández, Pere Roca i el propi Jordi Roca.

Ràdio-4: Deu anys de ràdio en català

per Xavier Foz i Sala - Director de R.N.E. a Catalunya

Tenir deu anys, en la vida d'una persona física, representen l'inici del difícil camí de l'adolescent, de l'adult... Deu anys, en la vida d'una persona jurídica, signifiquen la plena consolidació de l'empresa, el punt de partida des del qual obrir una porta vers el futur.

Ràdio-4 compleix avui, 13 de desembre de 1986, deu anys de vida activa. Han estat els primers deu anys ininterromputs de ràdio feta en català. Aquella formidable experiència de Ràdio Associació els anys trenta va cloure's per la raó de la força. De fet la ràdio en català hauria de commemorar enguany el seixantè aniversari; hagués estat allò que és normal dins una societat sense trasbalsos.

Ràdio-4 va començar a emetre després de nombrosos episodis radiofònics durant els anys seixanta a comarques, fins i tot a Barcelona, d'emissores que volien incloure espais culturals en català. Recordem: PARAULA I PENSAMENT a Ràdio-1, BARCELONA INTERNACIONAL a Ràdio Juventud, o aquella programació més extensa en català de Ràdio Popular de Figueres... Els exemples serien inacabables, perquè el desig d'amateurs i professionals de les emissores catalanes era de dotar el país de vint-i-quatre hores de programació en català.

Ràdio-4 ho aconseguia aquella data inoblidable del 13 de desembre de 1976, quan Catalunya recuperava el temps perdut. Feia vuit mesos de la publicació del periòdic AVUI, que va marcar una altra fita històrica. Ràdio-4 va néixer als estudis de Passeig de Gràcia, 1, a la seu de Ràdio-1, que de mica en mica també ha incorporat espais en català.

Tots plegats vàrem fer-ho possible, en especial els notables professionals d'aquesta casa, esperonats per uns oients crítics, participatius, fidels.

Ràdio-4 ja no és, feliçment, l'única emissora en català. En som a hores d'ara una munió, que, promogudes des de les institucions (Generalitat, municipis), i fins i tot comercials, volem portar als nostres contemporanis el testimoni de l'actualitat social, cultural i política de Catalunya, amb un to universalista, participatiu i de plena llibertat.

Ràdio-4 dona suport a la festa literària de Santa Llúcia, tal com ho hem anat fent des d'aquell 13 de desembre de 1976. D'aquesta manera expliquem a milers i milers d'oients no presents en aquesta sala sabadellenca de Can Borràs els detalls d'aquest esdeveniment cultural en què enguany ens sentim més integrats que mai.

Ràdio-4 us agraeix la vostra fidelitat i ens felicitem per aquests primers deu anys ininterromputs de ràdio en català. En la mesura del que ha estat possible, hem participat en la normalització cultural, lingüística i radiofònica de Catalunya.